

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EKG első tanácsi irányelv (a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló irányelv) ⁽¹⁾ 10. cikkének (1) bekezdését és 12. cikkének (1) bekezdését, hogy valamely védjegyet ténylegesen használnak, ha azt a védjegyjogosult részéről az általa árusított egyéb áruk (jelen esetben: textíliák) vásárlóinak az adásvételi szerződés megkötését követően ingyenesen juttatott árukkal (jelen esetben: alkoholmentes italokkal) kapcsolatban használják?

⁽¹⁾ HL L 40, 1. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-140/06. sz., Philip Morris Products kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítélete ellen a Philip Morris Products SA által 2007. november 16-án benyújtott fellebbezés

(C-497/07. P. sz. ügy)

(2008/C 22/52)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Philip Morris Products SA (képviselők: T. van Innis és C. S. Moreau ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- a Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikkét és 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját. E tekintetben először is kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság negatív előítéletre alapította értékelését azon védjegykategóriára nézve, amelybe a bejelentett védjegy tartozik. Azon döntésével ugyanis, miszerint a fogyasztók nem szoktak a termékek formájából vagy csomagolásából azok eredetére következtetni, az Elsőfokú Bíróság olyan ténymegállapítást tett, amely nélkülöz minden tudományos alapot, és eltorzítja általában a megjelölések, illetve különösen a formák emberi észlelését.

Másodszor a fellebbező fél kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság téves jogi elemzést végzett a védjegy érintett közönség általi

észlelésével kapcsolatban. Ez a tévedés egyrészt abban áll, hogy az Elsőfokú Bíróság a védjegy használatát csak annak cigarettás dobozként való megtestesítésén keresztül vizsgálta, miközben valamely meghatározott termék csomagolásának formáját a közönség sok más olyan kifejezésformában is észlelheti, mint a védjegy reklámanyagokban való grafikus vagy térbeli ábrázolása. A téves értékelés másrészt abban áll, hogy az Elsőfokú Bíróság a védjegy fogalmát arra a részére korlátozta, amelyet valamely lehetséges vásárló a vásárlását közvetlenül megelőző pillanatban észlelhet, miközben valamely védjegy érintett közönségéhez mindazok hozzátartoznak, akik a védjegy szokásos használata során – amely mind a termék értékesítése előtti reklámozása, mind a termék értékesítését követő használat vagy fogyasztás során előfordul – azzal találkoznak.

A fellebbező harmadrészt és utolsóként a megtámadott határozat indokolásában található ellentmondásra hivatkozik.

⁽¹⁾ HL 1994., L 11., 1. o.

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) által a T-363/04. sz., Koipe Corporación, S.L. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítélet ellen az Aceites del Sur-Coosur, S.A., korábban: Aceites del Sur, S.A. által 2007. november 16-án benyújtott fellebbezés

(C-498/07. P. sz. ügy)

(2008/C 22/53)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Aceites del Sur-Coosur, S.A., korábban: Aceites del Sur, S.A. (képviselő: J.-M. Otero Lastres, ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Koipe Corporación, S.L. és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság tekintse a vonatkozó határidőn belül, illetve a vonatkozó alaki előírásoknak megfelelően előterjesztettnek az Elsőfokú Bíróság (első tanács) által a T-363/04. sz. ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítélet ellen a közösségi jog megsértése miatt benyújtott fellebbezést;
- a Bíróság alapokmánya 61. cikkének és annak eljárási szabályzata 113. cikkének megfelelően adjon helyt a fellebbezésnek, és ennek következtében helyezze egészében hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság említett határozatát;

- amennyiben a jogvita állása azt lehetővé teszi, hozzon az ügyben jogerős ítéletet;
- másodlagosan – az előbbivel ellenkező esetben – utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé annak érdekében, hogy az a Bíróságra nézve kötelező szempontok alapján határozzon, és amennyiben azt szükségesnek tartja, jelölje meg, hogy melyek a hatályon kívül helyezett határozat azon joghatásai, amelyeket a peres felek szempontjából jogerősnek kell tekinteni, továbbá, az eljárási szabályzat 112. cikkének megfelelően a felperest (a jelen eljárásban a fellebbezővel ellenérdekű fél kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság első tanácsa által 2007. szeptember 12-én hozott ítélettel szemben benyújtott jelen fellebbezés az alább kifejtett két jogalapon alapul:

1. A 40/94 rendelet (1) 8. cikke (1) bekezdésének, és (2) bekezdése a) pontja i. és ii. alpontjának megsértése

A megtámadott ítélet elsősorban azáltal sérti a közösségi jogot, hogy „jelentőséggel nem rendelkezőnek” minősítette azt a kérdést, hogy – azok közül, amelyekre a CARBONELL a 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy bejelentési kérelmével szembeni felszólalásában hivatkozott – mely védjegyek feleltek meg a „korábbi” védjegy fogalma feltételeinek.

Amennyiben az Elsőfokú Bíróság alkalmazta volna a 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését, illetve annak (2) bekezdése a) pontja i. és ii. alpontját, a megtámadott ítéletnek ki kellett volna zárnia az ellentartott védjegyek közül a KOIPE 338681. sz. CARBONELL közösségi védjegyét, mivel az említett közösségi védjegy nem minősül korábbi védjegynek a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontja i. alpontja értelmében. Ha az Elsőfokú Bíróság így járt volna el, akkor a KOIPE korábbi védjegyei közül csak a 994364., a 1238745. és a 1698613. sz. spanyol lajstromozott CARBONELL védjegyekre lehetett volna (érvényesen) hivatkozni a 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy bejelentési kérelmével szemben benyújtott felszólalásban.

A felszólalásban érvényesen hivatkozható korábbi védjegyek körét ily módon leszűkítve, a 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy bejelentési kérelmével szemben benyújtott felszólalásban, a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában, csak a spanyol területen oltalmat élvező védjegyekre lehetett volna (érvényesen) hivatkozni. Ez pedig azt jelenti, hogy azt a kérdést, hogy fennáll-e az összetévesztés veszélye a 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy és a KOIPE ellentartott (felszólalási eljárásban hivatkozott) korábbi védjegyei között, kizárólag a spanyol terület – ahol a KOIPE korábbi védjegyei oltalmat élveznek – fogyasztóira kellene vonatkoztatni, és nem a Közösség egész területének fogyasztóira, lévén, hogy a korábbi védjegyek között nem szerepel közösségi védjegy.

2. A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése

A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja határozza meg, mint az köztudott, a közösségi védjegybejelentés lajstromozásának azon viszonylagos kizáró okát, amikor fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett közösségi védjegy és valamely ellentartott korábbi védjegy vagy korábbi védjegyek között. A megtámadott ítélet e rendelkezést az alábbi két oknál fogva sértette meg:

Első rész

A 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy bejelentési kérelmével szemben benyújtott felszólalásban (érvényesen) hivatkozható korábbi védjegyek helytelen körülhatárolásának következményei

A 8. cikk (1) bekezdése b) pontja megsértése általunk hivatkozott első okának kiindulópontja a közösségi védjegy bejelentési kérelmével szemben benyújtott felszólalásban hivatkozható (ellentartott) „korábbi” védjegyek körének helytelen körülhatárolása, amely ok egyben a védjegybejelentési kérelemmel szemben benyújtott felszólalásban hivatkozott korábbi védjegyeknek a megtámadott ítéletben a jelen ügy tárgyát képező tekintetében a 8. cikk (1) bekezdés b) pont alkalmazásával elvégzett helytelen körülhatárolása következményeire vonatkozik.

Az ezen első részben foglaltak között kell megemlíteni, hogy a megtámadott ítélet azért sérti a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, mert:

- ellentartott korábbi védjegyekként nem kizárólag a 994364., a 1238745. és a 1698613. sz. spanyol lajstromozott CARBONELL védjegyeket vette figyelembe;
- nem zárta ki egyértelműen az ellentartott védjegyek közül a későbbi 338681. sz. CARBONELL közösségi védjegyet;
- az előbbi két megállapítás következtében nem helyesen határozta meg „annak a területnek a fogyasztóit, ahol a korábbi védjegyek oltalmat élveznek”, mivel a korábbi védjegyek kizárólag spanyol védjegyek, és ezért a releváns terület fogyasztóközönsége az olívaolajat vásárló spanyol fogyasztókból áll;
- bár egyes pontjaiban hivatkozott a „spanyol olívaolaj-piacra”, azonban ezt a körülményt csak igen részleges és korlátozott módon vette figyelembe, mivel azt csupán az ütköző megjelölések ábrás elemeinek megkülönböztető képességének értékelésénél vette figyelembe;
- következképpen e körülmény nem szerepelt sem a megjelölések hasonlósága tényének egészében történő értékelésénél (ugyanis sehol sem található a „spanyol olívaolaj-piacra” vonatkozó utalás például az ütköző megjelölések szövegei megkülönböztető képességének értékelésénél), sem az egyéb olyan tényezők mérlegelésénél, amelyek szintén relevánsak voltak az ügy szempontjából annak eldöntésénél, hogy az ütköző megjelölések között fennáll-e az összetévesztés veszélye.

Második rész

Az ellentartott védjegyek helytelen körülhatárolásának jelentősége azon terület fogyasztóközönségének paramétereire, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll. Az összetévesztés veszélyének fennállása szempontjából releváns tények helytelen meghatározása és későbbi értékelése

A 8. cikk (1) bekezdés b) pontjának megsértésének bizonyítására általunk kifejtett érvelés, amelyet a jelen *második részben* tárgyalunk, két pilléren, illetve alapon nyugszik. Egyrészt, a korábban kifejtett érvek egészén, az „ellentartott korábbi védjegyek” helytelen körülhatárolása tekintetében, és azok jelentőségén „annak a területnek a fogyasztói szempontjából, ahol a korábbi védjegyek oltalmat élveznek”. Másrészt az összes olyan tény helytelen meghatározása és későbbi értékelése, amelyet figyelembe kellett volna venni annak értékelésekor, hogy fennáll-e az összetévesztés veszélye a bejelentett 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy és az ellentartott korábbi spanyol 994364., 1238745. és 1698613. sz. CARBONELL védjegyek között.

Az azon álláspont alátámasztására szolgáló érvek, miszerint a megtámadott ítélet, téves alkalmazás miatt, sérti a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontját, a következők:

- a megtámadott ítélet az ütköző megjelöléseket nem az „átfogó értékelés” és az „összbenyomás” szempontjából, hanem azokat elkülönítve, egymás után vizsgálta, ennél fogva analitikusan elemezve az ütköző összetett védjegyek egyes alkotóelemeit, amellyel megsértette a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontját, és az azt értelmező közösségi ítélkezési gyakorlatot.

A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság nem azt tette, amire elsődlegesen köteles lett volna, azaz megvizsgálni a védjegyeket az „átfogó értékelés” és az ütköző védjegyek által keltett „összbenyomás” szempontjából. Ettől messzire eltávolodva, a megtámadott ítélet kezdetől fogva analitikus elemző módszert alkalmazott, és elvégezte a egyrészt a szóelemek (75–87. pont), másrészt az ábrás elemek (88–93. pont) külön-külön történő, egymást követő vizsgálatát, döntő súlyt tulajdonítva az ábrás elemeknek, illetve megtagadva a szóelemek jelentőségének legminimálisabb figyelembevételét is. Igaz ugyan, hogy a megtámadott ítélet utal az átfogó értékelés és az együttes értékelés kritériumaira (99. pont), azonban az is bizonyos, hogy nem elegendő csupán utalni és megisméltetni valamely ítélkezési gyakorlati szempontot a megfelelő eljáráshoz, hanem azt az adott ügyben követni és helyesen alkalmazni kell. Márpedig a megtámadott ítélet nem ezt tette. Ugyanis az ütköző megjelölések hasonlóságának értékelésekor a megtámadott ítélet nem alkalmazta elsődleges és fő szempontként az átfogó értékelés és az összbenyomás kritériumát, hanem egy analitikus szempontot követett, és elsődlegesen szétválasztotta a védjegyeket azok ábrás, illetve szólemeire, majd ezt követően először elvégezte az ütköző védjegyek két ábrás elemének külön történő értékelését, majd ezt követően a LA ESPAÑOLA szóelem értékelését, elmulasztva az ellentartott védjegyek másik szóelemére, a CARBONELL névre történő bármilyen hivatkozást.

Másrészt, a megtámadott ítélet azzal is megsértette a 8. cikk (1) bekezdés b) pontját, hogy elmulasztott két olyan tényezőt értékelni az ügyben, mint a hosszú időn keresztül együttélés és a közismertség, amelyek rendkívül jelentősek a bejelentett 236588. sz. LA ESPAÑOLA közösségi védjegy és az ellentartott korábbi spanyol CARBONELL védjegyek közötti összehasonlíthatóság értékelése szempontjából.

- Az olívaolajat vásárló spanyol átlagos fogyasztó felfogása és az ütköző védjegyek állítólagos összehasonlíthatósága

A megtámadott ítélet, jóllehet utal a közösségi ítélkezési gyakorlat által kidolgozott átlagos fogyasztó fogalmára, azonban nem ezt a fogyasztói prototípust alkalmazza, hanem az olívaolajat vásárló spanyol átlagos fogyasztó fogalmát úgy határozza meg, mint olyan fogyasztót, amely közelebb áll a német ítélkezési gyakorlat által alkalmazott átlagos fogyasztó („figyelmetlen és meggondolatlan fogyasztó”) prototípusának fogalmához, semmint az európai fogyasztó prototípusának a közösségi ítélkezési gyakorlat által választott (általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó) prototípusához (a Lloyd-ügyben hozott ítélet 26. pontja; és a Picasso-

ügyben hozott ítélet 38. pontja). E súlyos hiba mellett, a megtámadott ítélet további hibában is szenved, amely nem kevésbé jelentős, nevezetesen abban, hogy „azt az enyhébb figyelmi szintet vette figyelembe”, amelyet a fogyasztóközönység az olívaolaj-márkáknak szentel, ahelyett, hogy azt a figyelmi szintet vette volna figyelembe, amelyet az olívaolajat vásárló, általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő spanyol átlagos fogyasztó általában tanúsít.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgium) által 2007. november 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer kontra Belgische Staat

(C-499/07. sz. ügy)

(2008/C 22/54)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer

Alperes: Belgische Staat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelvet (¹), különösen annak 4. cikke (1) bekezdését, hogy az nem ad lehetőséget arra, hogy a tagállam az ott honos társaságnak egy másik tagállambeli leányvállalat által – nem e leányvállalat felszámolása okán – kifizetett osztalékot úgy állapítsa meg, hogy a kifizetett osztalékot először az adóalapba vonja, hogy azután annak 95 %-át az adóalapból levonja, e levonást azonban az osztalékfizetés időpontja szerinti adózási időszakban (bizonyos, törvényben meghatározott részösszegek levonását követően) elért nyereségre korlátozza (az 1992. évi WIB 205. cikkének 2. §-a, összefüggésben az 1992. évi KB/WIB 77. cikkével), amelynek következtében nem keletkezik átvihető veszteség, ha az adózási időszakban elért nyereség kisebb, mint a megjelölt kifizetett osztalék összege?